

קורות חיים

אני ציפורה פרנק מבית אולהאוזן נולדתי בשנת 1921 בקיניגסברג בגרמניה המזרחית.

בקיניגסברג הייתה לנו חנות לרהיטים ומצבנו היה טוב. אחי FRITZ וגם אני למדנו בבית ספר עממי. כשהגעתי לגיל עשר, החליטו ההורים לעבור לברלין. אני המשכתי ללמוד בבית הספר היהודי - Fasanenstrasse עד שאמי חלתה והצטרכתי לעזור בבית. האנטישמיות גברה והמצב הכללי נעשה יותר גרוע, השכרנו חדרים בדירה הגדולה, שהייתה לנו ואני עזרתי בניקוי וסידור הבית. גם עבדתי בבית סעודי יהודי על מנת להרוויח כסף גם מצאתי זמן ללמוד בבית הספר משק-בית ב-Auguststrasse, האנטישמיות גברה וההורים דאגו לעתידינו.

בסוף החליטו לשלוח את אחי עם עליה ב. לא ליגלית, לארץ - ישראל ואותי שלחו להכשרה.

אני הייתי אז בת 16 והמחשבה היתה, שלאחר שנת הכשרה אני אעבור לארץ ואפגוש את כל המשפחה.

בשוודיה הצטרפה אלינו קבוצה של 15 חברים בגילי, היינו יחד בבית ספר עם פנימיה Kristinehov ועבדנו ולמדנו עברית לקראת העליה. לאחר שנה הגיע הזמן לעזוב את שוודיה ולעלות לארץ. טסנו מ Stockholm ל Riga. מריגה המשכנו עד Odessa ברכבת. מכיוון שהעליה היתה מאורגנת על ידי "ויצו" הביאו אותנו מהאוניה לבית החלוצות בחיפה. קיבלנו לינה, אוכל, ודמי כיס. המשכנו ללמוד עברית וגם לעבוד כמה שעות. אני נסעתי כל יום לעבוד במשתלה ב"כפר אתא", כדי ללמוד גננות.

כעבור שנה עברתי לחדרה למשק הפועלות. גם כאן למדנו חצי יום וחצי יום עבדנו. כעבור שנה חיפשתי לי מקום קבוע והגעתי לביקור למעין-צבי. המקום מצא חן בעיני והחלטתי לנסות לחיות בו. אחרי זמן מה הכרתי את שרגא והתחתנו.

בשנת 1945 הקמנו משפחה

יש לנו משפחה גדולה עם שלושה ילדים 11 נכדים ונין אחד.

חתימה:

תאריך

18/5/03
V/96 2 10/11
גא. צ. מ. (צ. מ. מ. מ.)
6